

Budgettet opført i Overensstemmelse med Regnskabet, saaledes som Rigsdagens Forudsætning ogsaa har været, og der er ikke fra Ministeriets Side tilsigtet noget andet.

Det ærede Medlem var inde paa at mene, at jeg ønskede Udskrivningsprocenten fordoblet. Det er jo ganske løst og ubevisligt, hvad det ærede Medlem har fremsat i saa Henseende. Jeg har slet ikke noget Ønske om, at Udskrivningsprocenten fordobles. Det har lige saa lidt paa sig, som hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde om, at jeg mente, at een Dansker kunde slaa to Udlændinge, naar man stillede Hærene op overfor hinanden. Det har jeg slet ikke udtalt mig om. Naar det ærede Medlem vil læse min Tale helt igennem, vil han se, at jeg netop tager stærkt Afstand fra, at vi skulde kunne føre Krig med en Stormagt med nogen som helst Udsigt til at klare os.

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) fremstillede det, som om det gamle Feltartilleris Piècer vare førte ud paa Fæstningen. I Sommer blev jeg angreben af forskellige Højreblade, fordi jeg havde forbudt, at Feltartilleriet blev ført ud paa Fæstningen; nu kommer det ærede Medlem og har den modsatte Mening. Det foranlædiger mig til at gøre Rede for, hvor de gamle Feltkanoner ere henne. Det ærede Medlem har ved sit Besøg derude, hvis han da har været derude og har set noget, set, at der er 40 Kanoner af samme Kaliber som vore gamle Feltkanoner. De ere for en stor Del anbragte i høje Lavetter som Voldskys; men der er ogsaa enkelte, som have andet Udstyr. Den Gang man gjorde Forsøg med Spadebremsen, gjorde man disse Forsøg derude, og enkelte af disse Kanoner have ogsaa Forstilling, men ingen af dem hører til Feltartilleriet. Der er 20 af den Slags paa Nordfronten og 20 paa Vestfronten. Jeg skal da nu nævne, hvor Feltkanonerne ere henne — det er jo noget, der har været talt om saa ofte i Tinget Mand og Mand imellem, og jeg ved meget vel, hvad der i den tidligere Krigsministers Tid blev sagt om, hvorledes man havde ført disse Feltkanoner ud til Fæstningen. Det har intet paa sig. Vi havde ved Liniebatterierne 96 Kanoner — det vil det ærede Medlem vide — og endelig 32 Reservekanoner til Forstærkningsbatterierne. Det er i alt de 128 Feltkanoner, som Talen er om. Om dem skal jeg nu oplyse, at af Liniekanonerne — om jeg maa kalde dem

saa —, altsaa de 96, opbevares 64 Stykker paa Tøjhuset. Tilbage blive 32. De ere ikke komne tilbage fra de 4 Artilleriafdelinger, der er nemlig 8 endnu ved hver Afdeling. De 96 Kanoner har jeg saaledes gjort Rede for: de 64 findes paa Tøjhuset, de 32 ved Afdelingerne. Af de 32 Forstærkningskanoner — om jeg maa kalde dem saa — staa de 20 paa Tøjhuset, 2 findes ved Feltartilleriet som Manipulationsskys, der er 1 ude paa Frederiksværk Krudtværk — jeg antager, de bruge den til Forsøg —, 1 bruges til Eksercerpièce ude paa Elevskolen. Det var 24. Saa er der 8 tilbage, der bruges af Artilleriet som Eksercerpiècer ude paa Amager. Det er den nøgne Sandhed om disse Feltkanoner, og saa ønsker jeg ikke videre Diskussion om den Ting. Ja, jeg maatte dog maaske tilføje, at for saa vidt det ærede Medlem maatte mene, at der i tidligere Tid kan være foretaget Ombytning af en enkelt Kanon blandt dem, som findes paa Fæstningen, og en Feltkanon, saa er det sikkert nok, at det er sket. Kanonerne paa Fæstningen, som ere købte i 1881 og altid have været paa Fæstningen, ere af samme Kaliber som Feltartilleriet. Da det i 1897 viste sig, at enkelte af Feltartilleriets Kanoner vare daarlige og udslidte, byttede man dem, saaledes at Fæstningen fik de udslidte, medens de gode kom til Feltartilleriet. Men det, der saaledes skete i 1897 til Gavn for Feltartilleriet, kan jeg ikke antage har noget med det ærede Medlems Paastand at gøre.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), hvem jeg i øvrigt ikke har meget at sige til, da han ikke særlig henvendte sin Tale til mig, tog mig ilde op, at jeg forleden nævnede, at han i tidligere Dage havde haft et andet Standpunkt end nu, og sagde, at han havde protesteret derimod. Jeg havde den Gang ikke Rigsdagstidenden ved Haanden, men har senere læst den efter, og jeg finder, at han ikke ved den Lejlighed, da Bemærkningen blev fremsat af den tidligere Krigsminister, har protesteret, men i Virkeligheden snarere har givet Ministeren Ret. . . . (*Borgbjerg*: Hvad var det for en Lejlighed? Jeg har ofte protesteret). . . Det var i Samlingen 1903—04. Ministerens Bemærkninger findes Sp. 424 og det ærede Medlems Sp. 729. Jeg har ikke ønsket at gøre det ærede Medlem Uret, lige saa lidt som jeg ønsker at gøre noget Medlem her i Salen Uret, men hvad jeg sagde, stemmer godt nok med, hvad der findes i Værket